

morskiej, ministra właściwego do spraw gospodarki i ministra właściwego do spraw finansów publicznych, Prezesa Krajowej Izby Gospodarczej oraz 2 dyspaszerów z listy dyspaszerów wyznaczonych przez Prezesa Krajowej Izby Gospodarczej.

§ 4. Osoba powołana na dyspaszera składa przed Prezesem Krajowej Izby Gospodarczej przyrzeczenie następującej treści: „Przyrzekam uroczyście wykonywać czynności dyspaszerskie według mojej najlepszej wiedzy i woli, uwzględniając w sposób bezstronny interesy wszystkich uczestników awarii wspólnej.”

§ 5. 1. Wpis na listę dyspaszerów prowadzoną przez Prezesa Krajowej Izby Gospodarczej następuje z urzędu na podstawie aktu powołania i po złożeniu przez dyspaszera przyrzeczenia, o którym mowa w § 4.

2. Skreślenia z listy dyspaszerów dokonuje Prezes Krajowej Izby Gospodarczej w przypadku, gdy dyspaszer przestanie spełniać jeden z warunków, o których mowa w § 2 pkt 1—3.

§ 6. 1. Uczestnicy awarii wspólnej powinni dostarczyć w wyznaczonym przez dyspaszera terminie dokumenty lub wyjaśnienia potrzebne do wykonywania czynności dyspaszerskich.

2. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu czynności dyspaszerskie mogą być dokonane na podstawie dokumentów i wyjaśnień posiadanych przez dyspaszera.

§ 7. 1. W razie ustalenia przez dyspaszera, że awaria wspólna nie zachodzi, dyspaszer odmawia sporządzenia dyspaszy.

2. Do odmowy sporządzenia dyspaszy dołącza się uzasadnienie.

§ 8. Dokumenty dyspaszerskie, a w szczególności dyspasza, wyciąg z dyspaszy i odmowa sporządzenia dyspaszy, powinny zawierać datę i miejsce wystawienia dokumentu, imię i nazwisko dyspaszera, który dokonał czynności dyspaszerskich, oraz podpis i pieczęć dyspaszera.

§ 9. 1. Dyspaszer zawiadamia, za zwrotnym poświadczeniem odbioru, znanych uczestników awarii wspólnej o zakończeniu postępowania dyspaszerskiego, a jeżeli dyspasza została sporządzona — przesyła im dyspaszę lub wyciąg z dyspaszy.

2. Za datę zakończenia postępowania dyspaszerskiego uważa się dzień doręczenia dyspaszy lub wyciągu z dyspaszy bądź zawiadomienia o odmowie sporządzenia dyspaszy.

§ 10. Dyspaszerzy powołani i wpisani na listę dyspaszerów przed wejściem w życie rozporządzenia, spełniający warunki określone w § 2, zachowują dotychczasowe uprawnienia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Infrastruktury: *M. Pol*

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 23 lutego 1993 r. w sprawie powoływania dyspaszerów oraz postępowania dyspaszerskiego (Dz. U. Nr 27, poz. 124), które zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 18 września 2001 r. — Przepisy wprowadzające ustawę — Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1546) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

1159

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 20 kwietnia 2004 r.

sygn. akt K 45/02

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Bohdan Zdziennicki — przewodniczący,

Jerzy Ciemniewski — sprawozdawca,

Teresa Dębowska-Romanowska,

Mirostaw Wyrzykowski,

Marian Zdzyb,

protokolant: Grażyna Szałygo,

po rozpoznaniu, z udziałem wnioskodawców, Sejmu oraz Prokuratora Generalnego, na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2004 r., wniosku Grupy posłów o zbadanie zgodności:

1) art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676) z art. 103 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

2) art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy powołanej w punkcie pierwszym z art. 2, art. 30 i art. 31 Konstytucji,

3) art. 23 ust. 1 pkt 6 ustawy powołanej w punkcie pierwszym z art. 2, art. 30, art. 47, art. 49 i art. 51 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji,

4) art. 41 ustawy powołanej w punkcie pierwszym z art. 92 ust. 1 Konstytucji,

5) art. 230 ust. 1 i 7 ustawy powołanej w punkcie pierwszym z:

— art. 7, art. 32 i art. 60 Konstytucji,

— art. 25 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych (Dz. U. z 1977 r. Nr 38, poz. 167),

orzeka:

I

1. Art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. Nr 74, poz. 676 oraz z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 130, poz. 1188 i Nr 166, poz. 1609) w zakresie, w jakim nadaje rangę sekretarza stanu Szefom ABW i AW, jest niezgodny z art. 103 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy powołanej w punkcie pierwszym jest niezgodny z art. 2, art. 30 i art. 31 Konstytucji.

3. Art. 23 ust. 1 pkt 6 ustawy powołanej w punkcie pierwszym jest niezgodny z art. 2, art. 30, art. 47, art. 49 i art. 51 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

4. Art. 41 ust. 2 ustawy powołanej w punkcie pierwszym jest niezgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji.

5. Art. 230 ust. 1 ustawy powołanej w punkcie pierwszym w zakresie, w jakim przewiduje, na podstawie pkt 2 tego przepisu, możliwość wypowiedzenia funkcjonariuszowi stosunku służbowego, jest niezgodny z art. 7 i art. 60 Konstytucji.

6. Art. 230 ust. 7 ustawy powołanej w punkcie pierwszym w zakresie, w jakim wyłącza stosowanie przepisów art. 60 ust. 4 oraz art. 63 te same ustawy do funkcjonariusza, o którym mowa w art. 230 ust. 4 ustawy:

- a) jest niezgodny z art. 32 i art. 60 Konstytucji,
- b) jest niezgodny z art. 25 lit. c Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych, otwartego do podpisu w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r. (Dz. U. z 1977 r. Nr 38, poz. 167).

II

Przepisy wskazane w pkt 2, pkt 3 i pkt 4 tracą moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 2004 r.

Bohdan Zdziennicki (zdanie odrębne do pkt 1 i pkt 5)

Jerzy Ciemniowski *Teresa Dębowska-Romanowska*
Mirostaw Wyrzykowski *Marian Zdyb*

1160

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 21 kwietnia 2004 r.

sygn. akt K 33/03

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Marek Safjan — przewodniczący,

Teresa Dębowska-Romanowska,

Wiesław Johann — sprawozdawca,

Ewa Łętowska,

Janusz Niemcewicz,

protokolant: Grażyna Szatygo,

po rozpoznaniu, z udziałem wnioskodawcy oraz Sejmu i Prokuratora Generalnego, na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2004 r., wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o zbadanie zgodności:

- 1) art. 12 ust. 1 i 6 oraz art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 199, poz. 1934) z art. 20 i art. 22 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji,
- 2) art. 12 ust. 1 i 6 ustawy powołanej w punkcie 1) z art. 31 Konstytucji i

- 3) art. 14 ust. 1 ustawy powołanej w punkcie 1) z art. 54 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 oraz z art. 76 Konstytucji,

orzeka:

1. Art. 12 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o biokomponentach stosowanych w paliwach ciekłych i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 199, poz. 1934) jest niezgodny z art. 20 i art. 22 w zw. z art. 31 ust. 3 oraz jest niezgodny z art. 31 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Art. 14 ust. 1 ustawy powołanej w punkcie 1) jest niezgodny z art. 54 ust. 1 w zw. z art. 31 ust. 3 i art. 76 Konstytucji.

3. Art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy powołanej w punkcie 1) jest niezgodny z art. 20 i art. 22 w zw. z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Marek Safjan

Teresa Dębowska-Romanowska *Wiesław Johann*
Ewa Łętowska *Janusz Niemcewicz*